

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

24. De Fundamentis huius fraternæ charitatis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

charitatis præcepta in obligatorijs sub peccato graui; ex metu supplicij; non absque graui luctâ & difficultate. 2. Idem præstare in obligatorijs sub veniali culpa; potissimum ex spe præmii; cum minore difficultate & lucta. 3. In omnibus nullo etiam pacto obligatorijs, ex puro amore Dei, cum alacritate & gaudio. Quam excelsus & pretiosus hic postremus fraternalis charitatis gradus! quanto proinde feroe ad illum contendendum exemplo B. Virginis & Sanctorum in hoc charitatis gradu excellentium! *Feroe ad hunc gradum contendendi.*

XXIV. *De Fundamentis Fraternalis Charitatis.*

AD solidiorem in exercitio fraternalis charitatis progressum facendum, expende præcipua, quibus innititur, fundamenta, cuiusmodi sunt hec tria:

L Quod summe amer SS. Trinitas, cum B. Virgine & comprehensoribus omnibus omnes homines capaces gratiae, & gloriae, summeque velit à nobis eisdem amari, tanquam viuas sui imagines, & nobilissimas post Angelos creaturas; Pater tanquam filios adoptuos sibi carissimos; Filius tanquam

ita.

fratres & coheredes suos; Spiritus sanctus tanquam sponsas & templum. Quis porrò intellectu comprehendat, quam inestimabilis sit illa SS. Triados erga homines dilectio, ex qua illos tales condidit, tot naturæ dotibus ornavit, sic perditos reparauit, sic conseruare, iustificare, ad sublimiora vrgere, ad brauium disponere nō desinit, sic quo ad corpus & animam, ni ipsi obstant, glorificabit? Quos ergo diuina Majestas tanti facit, tam impensè diligit, hos homo magni aestimare & impensè amare recusabit? Gratitudo pro tanta Dei dilectione, & Fervor perfectè omnies proximos diligendi.

H. Quod omne id quod fit proximo, sibi factum reputetur, à Christo disertè id assuerante: *Quamdiu fecisti unius de his fratribus meis minimu, mihi fecisti. &: Quamdiu non fecisti uni de minoribus his, nec mihi fecisti.* Quantoperè ergo caendum, ne ullum charitatis officium debitum proximo omittamus, ne ullum malum, ullam vè iniuriam illi inferamus, sicque in Christum ipsum peccemus. Quod profundè expedit Diuus Augustinus dicens: *Ne. Serm. 16.
mo contemnat quando peccat in fra- de verb.
irem: ait enim quodam loco apostolus: Domini.*

Sic

I. Cor. 8. Sic enim peccantes in fratres, & persecutientes eorum conscientiam infirmam, in Christum peccatis, ideo quia membra Christi omnes facti sumus, quomodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi! Quis hæc pro dignitate ponderans quemuis proximum vel in minimo contristari non horreat? & cuiuslibetunque potest ex charitate gratificari non gestiat? Feruor hac consideratione sese extimulandi ad fugiendos defectus charitati contrarios, actusque eius promptè exercendos.

III. Quod quiequid molestiarum, aut iniuriarum à quibusuis proximis ferendum electis obtigerit, non fiat absque voluntate Dei, id ad maiorem suam, electorumque gloriam pertinentis. Quod ergo Deus infinitè potentiae, sapientiae, bonitatis nobis à proximis fieri permittit, cum posset & vellere impedire, nisi sciret & vellere inde maius bonum elicere: quis obuijs vlnis id de manu amantissimi Patris acceptare, & in charitate supportare detrectet? quis malum pro malo reddere præsumat? quis instar canis baculum, quo percussus est, mordentis, & manum eius qui percussit non attendentis, in proximum, à quo lœsus est,

est, insurgat, & non potius paternam manum Dei, id iusto iudicio permittentis, cum Dauide, dum à Semei maleficeretur, reuerenter suspiciat? Feruens desiderium quævis proximorum onera portandi, intuitu omnia hæc permitteatis Dei.

2. Reg. 15.

De actibus internis fraternali charitatis XXV.

perfectè eliciendis, oppositisq;
defectibus fugiendis.

I. Expende quo pacto queant perfectè elici præcipui actus interni fraternali charitatis, (qui sunt hi triples: 1. Velle proximis propter Deum vera bona singulis conuenientia. 2. Nolle ijsdem vera mala. 3. Velle supportare in charitate illorum onera.) Nimirum 1. *Latissimè* erga omnes proximos, quoad omnia obiecta charitatis, quoad omnes occasiones & modos prædictos actus exercendi. 2. *Purissimè* quoad intentionem amoris & honoris Dei, nō proprij commodi. 3. *Intensissimè* quoad flagrantissimum dilectionis affectum, & intensissimum omnium virium mentis & corporis conatum. 4. *Constantissimè* inter quasvis ingratitudinum, molestiarum, iniuriarum à proximis tolerandarum tempestas.